

прости голтаци турци, кадъни, всички говорѣха за голѣмия комита, за главатаря на бунтовниците...

— Въ планините се крие, думаха паши-тѣ и пращаха войска да го дири изъ горитѣ.

— Въ мазитѣ и плѣвните се спотайва, думаха беюветѣ и откупваха шпиони дано надушатъ скривалището му.

— Въ черковитѣ ношува, думаха турскитѣ джандари и дебнѣха край олтаритѣ и камбанарниците дано имъ падне на рж-цѣтѣ...

А Левски бодъръ, здравъ, юнакъ, разпаленъ, веселъ пѣтува изъ най-главните пѣтища прѣоблеченъ, ту като калугеръ, ту като селска мома, ту като търговецъ на добитѣкъ, ту като турски заптия... Събира народа, сладко му говори за бунтъ и за свобода...

Единъ пѣтъ бѣ се раздвижила цѣла София. Разчуло се бѣше между турци и българи, че Левски е въ града. Турцитѣ се заканваха, че щомъ имъ падне бунтовника, ще му мѣтнатъ вѣжето на врата... Изъ всички софийски улици затършуваха турски войници и заптии. Най-грижливо прѣтърсваха затуленитѣ улици и крайнитѣ къщи, като прѣдполагаха, че тамъ се крие бунтовникътъ...

Българитѣ се плашеха, защото много отъ тѣхъ знаяха, че наистина Левски е въ града, и че съ едно негово появяване, ще бж-